

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 21/4/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

Bài 050: Tội Địa ngục Vô Gián

Vô gián là không gián đoạn, không có một giây ngừng nghỉ. Trong Địa Ngục Vô Gián, tội nhân bị nung cháy đỏ thành than khi nằm trên giường sắt hay ôm cột đồng. Khi gió nghiệp thổi đến, tội nhân lại có thân, song họ lại cảm thấy lạnh buốt đến chịu không nổi nên lại tiếp tục ôm cột đồng cháy đỏ. Ôm rồi thì liền cháy thành than. Sau khi cháy thành than, một cơn gió thổi qua, thân liền hồi phục v.v... Cứ thế, tội nhân phải chịu như vậy trong vô lượng kiếp. Đó chính là Địa ngục Vô gián.

Hòa Thượng nói: ***“Trên Kinh Phật nói năm tội nghịch ác đọa vào Địa ngục Vô gián trong một đại kiếp, thọ khổ đến vô cùng vô tận. Trong năm tội nghịch này, tội thứ nhất là làm thân Phật ra máu. Khi Thích Ca Mâu Ni Phật còn ở đời, Đề Bà Đạt Đa đã rắp tâm lăn đá đè Phật, muốn hại Phật, thế nhưng Phật có thần hộ pháp. Thần hộ pháp đã làm cho hòn đá nát ra không đè được Phật, tuy nhiên, trong một duyên nghiệp nên có một viên đá nhỏ đã làm cho thân Phật ra máu.”***

Theo danh từ ngày nay, một đại kiếp chính là con số thiên văn, có rất nhiều số, không thể tính đếm được. Nếu nói đến 10 ngàn năm hay tám vạn năm thì đó là những con số hữu hạn còn một đại kiếp thì không thể tính được. Một khi đã phạm ngũ nghịch trọng tội đọa Địa Ngục Vô Gián, phạm nhân thọ tội trong một đại kiếp, là con số không thể tính đếm. Chúng ta phải cẩn thận đừng để phạm phải năm tội nghịch này.

Khi phạm rồi, chẳng ai bắt chúng ta vào địa ngục mà tự động chúng ta sẽ cảm thấy mình trải qua địa ngục. Trong bài giảng về Cấm Ưng Thiên, Hòa Thượng kể về ông Chương Thái Viêm từng yêu cầu bỏ hình phạt ôm cột đồng cháy đỏ. Phán quan liền yêu cầu tiểu quỷ đưa ông đến khu vực ngục đó. Gần đến nơi, tiểu quỷ thì run sợ còn ông Chương Thái Viêm, sau khi mở cửa bước vào, lại thấy đây là một gian phòng mát mẻ, không hề có cột đồng cháy đỏ. Điều này có nghĩa là tội nghiệp của tội nhân sẽ khiến cho họ tự cảm nhận thấy mình đang bị hành hình trong Địa Ngục.

Cũng vậy, cảnh giới của người sắp chết là do tội nghiệp của họ chiêu cảm. Có người thì thấy rất nhiều người bóp cổ họ hoặc làm những việc tổn hại họ, khiến họ la hét. Trước đây, tôi từng gặp một trường hợp, có một bà cụ bệnh nặng sắp qua đời liên tục kêu ầm lên là có nhiều chuột đang cắn xé. Mọi người xung quanh đều không thấy chuột nhưng riêng bà cụ đó thấy, rõ ràng là người có tội nghiệp mới cảm thấy như vậy. Một ví dụ khác làm rõ hơn ý này, đó là hai người cùng nhìn ngắm Hồ Tây, người đang

vui thì sẽ thấy Hồ Tây đẹp, còn người thất tình thì thấy Hồ Tây thật xấu xí. Thật ra, đẹp hay xấu do tâm mỗi người.

Có hai vị tăng cùng nhìn vào lá phướn tại một pháp hội giảng pháp, một người nói là phướn động, còn vị còn lại nói gió động. Lúc ấy Lục Tổ Huệ Năng đến và nói “*Không phải là gió động hay phướn động mà tâm của các vị động*”. Câu nói này giúp chúng ta hiểu rằng tội báo là tự mình cảm nhận, tự mình thấy bức bách chứ không ai hành hình, ép buộc mình. Trong thế giới này, có những người sống thanh thản tự tại, ngày ngày hy sinh phụng hiến, tâm tràn ngập hoan hỉ nhưng cũng có những người đang muốn đi tìm cái chết, không muốn sống nữa. Đây là do tâm cảnh của mỗi người - “*Người buồn cảnh có vui đâu bao giờ*”.

Tâm cảnh của chúng ta có tội lỗi, có phiền não thì chính những điều đó làm chúng ta bất an. Hòa Thượng từng nói rằng: “*Cho dù chúng ta nắm tay cùng đi với Phật, chúng ta thì sống trong tâm cảnh đầy phiền muộn còn Ngài sống trong tâm cảnh tự tại vô ngại*.” Cũng vậy, mỗi người trên zoom lớp học cùng đều đang có tâm cảnh khác nhau người thì vui, người thì buồn, ảo não, người thì tập trung học tập, người lại buồn ngủ. Tự tại không phải do giàu có mang lại mà là do trong tâm không vương bận mang lại.

Tương tự như vậy, cảnh giới Địa Ngục không phải do vua Diêm La tạo ra mà do chiêu cảm của tội nhân. Vua Diêm La cũng là một Bồ Tát. Bồ Tát Địa Tạng từng phát thệ rằng: “*Địa ngục vị không thệ bất thành Phật, Chúng sanh độ tận phương chứng Bồ Đề*”. Người ôm cột đồng là do lạnh thấu xương nên ôm vào. Họ thấy cột đồng, giường sắt mà thấy thích thú nên ôm lấy, nằm lên. Vừa ôm vào, vừa nằm lên thì cháy thành than. Không ai ép buộc tội nhân mà do nghiệp chiêu cảm khiến họ làm như thế. Giống như người uống rượu, họ thích cảm giác lâng lâng nên phải uống. Người không quen uống rượu thì uống sẽ thấy đắng. Người nghiện rượu, trong đầu nghĩ rằng, không uống không chịu được. Cho nên, chúng sanh tự tạo tội nên tự phải gánh, tự phải chịu. Con thiêu thân cũng vậy, cứ thấy ánh lửa thì bay vào nên bị cháy xém.

Thời gian thọ nghiệp trong Địa Ngục rất dài! Chúng ta có thể cảm nhận được điều này từ đời sống của mình. Khi hai người yêu, nếu một ngày không gặp, họ có cảm giác như thể đã ba mùa thu qua đi. Hay một người đang buồn khổ hay đang trong tù thì thời gian một ngày đối với họ rất dài, cảm giác như cả ngàn năm đã trôi qua. Khi thọ khổ, chúng ta cảm thấy thời gian dài vô cùng vô tận là do tâm cảnh của chúng ta chiêu cảm. Cho nên, đừng bao giờ làm những việc khiến người khác đau buồn, đừng làm chướng ngại cho người khác. Vì sao? Vì tất cả đều kết thành nhân quả. Việc này rất dễ phạm phải trên thân, khẩu, ý mà chúng ta không biết.

Nếu chúng ta biết rõ thì hằng ngày chúng ta sẽ cẩn trọng trong lời nói, hành động nhưng vì chúng ta không biết nên chúng ta tùy tiện, qua loa, thậm chí phạm ngũ nghịch trọng tội mà không biết. Trong năm tội nghịch, tội nghịch thứ nhất là làm thân Phật ra máu. Hòa Thượng đã nhắc lại câu chuyện trong Kinh Hiền Ngu cho thấy khi Phật còn

tại thế, đã có Đề Bà Đạt Đa muốn thay thế vị trí của Phật nên đã lấn đá đè Phật. Huống gì thời nay, Thích Ca Mâu Ni Phật cách chúng ta gần 3000 năm, tình trạng đệ tử muốn qua mặt thầy đã trở nên phổ biến. Ngày nay, không dễ gì gặp được Phật, nên tội trạng làm thân Phật ra máu không dễ gì xảy ra. Cho nên, nếu chúng ta chướng ngại những người chân thật có tu có học, thay Phật hoàng pháp lợi sanh khiến chúng sanh không tiếp cận được Phật pháp thuần chánh thì đây cũng chính là tội làm thân Phật ra máu. Những vị này chưa là Phật nhưng có thể là Bồ Tát, A La Hán hoặc là giảng sư.

Tội của những người gây chướng ngại được kết là do họ làm hại những người không được tiếp cận Phật pháp. Ví dụ, thầy giáo dạy rất nhiều lớp học với nhiều học trò, nếu chúng ta chướng ngại thầy giáo, khiến thầy không dạy được học trò thì kết tội của chúng ta nằm ở chỗ số học trò không được học. Cũng vậy, người hãm hại một vị có năng lực giáo hóa chúng sanh một phương sẽ bị kết tội ở chỗ tất cả chúng sanh một phương đó không được tiếp nhận giáo huấn của Phật khiến cả đời tùy tiện tạo ác, làm ra nhiều sai phạm. Một người được giáo dục tốt thì bao nhiêu người đời sau của người đó cũng được giáo dục tốt và ngược lại, một người không được giáo dục sẽ có biết bao nhiêu người đời sau của họ cũng không được giáo dục.

Trong 10 hạnh nguyện của Phổ Hiền Bồ Tát, có câu rằng “*tùy hỷ công đức*” tức là thấy người làm việc tốt, lợi ích chúng sanh thì ủng hộ mà không gây chướng ngại. Nếu không ủng hộ thì cũng nên tán thán. Trong hơn 10 năm qua, khắp miền Nam Bắc chúng ta đã tổ chức lễ tri ân cha mẹ hoàn toàn miễn phí. Tuy nhiên, nhiều người học Phật đã che dấu thông tin và cản trở mọi người tham dự lễ tri ân. Việc tổ chức lễ tri ân là việc chân thật lợi ích chúng sanh nhưng những người mang danh học Phật đã cản trở việc này, cho rằng đây là sự dấn dưng để kiếm tiền. Nếu người con không có cơ hội để tri ân, để nói lời sám hối cha mẹ và họ tiếp tục bất hiếu bất kính thì những người chướng ngại các lễ tri ân đó sẽ kết thành tội. Năm nay, chúng ta dự kiến sẽ tổ chức ở ba điểm Hà Nội, Đà Nẵng và Thành phố Hồ Chí Minh.

Hòa Thượng tiếp lời: ***“Tội thứ hai trong năm tội này là giết A La Hán. Tuy phước báu và trí tuệ không bằng Phật nhưng A La Hán là bậc đại trí tuệ, đại phước báu. Nếu chúng ta hại các Ngài thì tội này cũng đọa địa ngục vô gián. Vì sao? Vì A La Hán có năng lực giáo hóa chúng sanh một phương. A La Hán là bậc làm ra những việc công đức lợi ích cho thế gian và xuất thế gian, không ai có thể sánh được. Cho nên nếu như bạn hại họ, thì tội này bạn không thể gánh được.*”**

“Tội thứ ba là giết cha, tội thứ tư là giết mẹ. Ngày xưa có một luật là “phân quyền xử phân” tức là người giết cha giết mẹ không cần phải đưa ra xử án mà đem đi hành hình luôn, còn mắng cha mẹ thì liền bị bắt nhốt. Sau này, không còn hình phạt đó nữa, cho nên những đứa con ngỗ nghịch đã không biết sợ. Tội thứ năm là tội phá hòa hợp tăng. Chữ Tăng là biểu hiện của sự hòa hợp. Hòa hợp tăng đoàn là một cơ cấu (trường lớp) đào tạo, bồi dưỡng nhân tài hoàng pháp.”

Những năm qua, tôi luôn làm việc với tâm chân thật, tôi đem sinh mệnh của mình để trải qua những năm tháng dịch thuật. Có thể tài năng của tôi thấp kém, ngôn ngữ tôi dùng còn lộn xộn nhưng sản phẩm tôi làm ra là sự kết tinh của tấm lòng chân thành và cung kính Hòa Thượng. Bằng chứng là mấy chục năm nay, tôi chỉ nghe, chỉ phiên dịch bài giảng của Ngài và làm theo những gì Ngài dạy. Mọi người đã cảm được tâm này của tôi nên trang Tịnh Không Pháp Ngữ ngày nào cũng trên 50 ngàn lượt xem. Thế nhưng có người nói tôi dịch sai khiến nhiều người nghe theo nên cơ hội tiếp cận lời của Hòa Thượng trở nên hạn chế hơn.

Hiện tại vẫn nhiều người cản trở các lớp học trực tiếp và trực tuyến về Văn hóa Truyền thống và về Đệ Tử Quy. Đây là các lớp học miễn phí, không ai phải mất một đồng nào khi vào học. Việc vận hành zoom lớp học, mua tài khoản zoom là nhờ sự đồng hành, hy sinh phụng hiến của nhiều người. Tội của những người đang cản trở sẽ được tính từ việc họ đã gây chướng ngại cho những người học tập đạo đức chuẩn mực Thánh Hiền, khiến những người này họ không làm được người tốt mà làm người xấu.

Hơn 10 năm trước, tôi từng nói rằng nếu mọi người học qua 10 buổi học một cách nghiêm túc mà không có lợi ích thì tôi sẽ nằm xuống làm đường cho mọi người đi. Có nhiều phụ huynh sau khi tham gia lớp học, đã có phản hồi lại là chỉ học hai buổi, năm buổi là đã có được lợi ích. Bao nhiêu năm qua, các lớp học vẫn đang diễn ra, thỉnh thoảng tôi vẫn lên kiểm tra, có thời điểm lớp học rất vắng vẻ. Qua đây cho thấy, nếu không được tiếp cận việc học tập, con người sẽ không có chuẩn mực, họ mới mắng cha mắng mẹ, thậm chí giết cha, giết mẹ.

Người có thể phạm tội giết cha mẹ - người đã sanh ra mình thì thế gian này có điều gì mà họ không dám làm. Ngày xưa nếu một khu vực nào xảy ra trọng tội như thế sẽ bị đánh giá là nơi có phong khí xã hội rất xấu. Nhà vua sẽ cho chặt bỏ một góc thành để ai đến cũng biết nơi đây có một người con bất hiếu, làm việc xấu ác. Con người không được giáo dục là nguyên nhân chính của việc này. Ngày nay, tội nhẹ hơn nhưng nhiều vô số là mắng cha mắng mẹ. Trên Kinh Phật dạy: “*Chỗ ướm mẹ nằm, chỗ ráo xé con*”, “*Ba năm bầm ả, chín tháng cưu mang*”, cha tảo tần hôm sớm kiếm miếng cơm, manh áo, vậy mà việc chửi cha mắng mẹ lại hết sức phổ biến.

Có một người cha làm thầy thuốc, ông thường đi chặt thuốc trên núi để khám chữa bệnh cho người ta. Ông tâm sự nhà có ba người con nhưng người con cả làm thầy giáo lại hay đánh cha sưng mặt, trầy xước cả trán, chỉ vì một lý do là cha nghèo, chẳng có danh phận gì hết, luôn thấy cha luộm thuộm. Người thầy như vậy sẽ dạy học trò điều gì? Tôi chỉ khuyên ông tích cực tặng thuốc cho mọi người, là cách để ông làm phước, để tích công bồi đức nên ông giờ đây đã có nhiều niềm vui hơn. Ông chặt rất nhiều thuốc để tặng cho bà con. Người con ông không được giáo dục ngũ luân nên mới như vậy.

Một tên giết người hay kẻ bán chất cấm khi gây án thì hăng máu, không biết sợ nhưng khi biết rõ tội của mình sẽ phải chết thì chúng cũng khóc lóc đau khổ, mong có cơ hội cứu vãn. Nếu những người này được dạy từ nhỏ, biết yêu cha, kính mẹ, kính trọng mọi người, biết hy sinh phụng hiến thì sẽ không phạm phải những tội tày trời như vậy. Cho nên, trong bối cảnh chuẩn mực đạo đức, chuẩn mực Thánh Hiền càng lúc càng mai một, chúng ta phá hoại những lớp đào tạo ra những con người có đầy đủ chuẩn mực, có tư cách làm người thì tội này không nhỏ. Ngay đến các chúng sanh ở các tầng không gian khác còn biết việc phục vụ cho cộng đồng, thiết thực cho đại chúng xã hội thì không có ai dám cản trở.

Hôm trước ở Hòa Phú, chúng tôi đã nói rằng sẽ dọn các cây ở khu vực đó và xin các vị đang cư ngụ nơi đây hãy chuyển nhà để chúng tôi có thể làm mặt bằng cho lớp kỹ năng sống của các con. Các con sau khi học tập sẽ có nơi trải nghiệm lao động để giúp ích cho cha mẹ, cho xã hội. Sau đó chúng tôi đã chuyển rất nhiều cây to như Ta-la song thọ, cây xà cừ, mít, chôm chôm, xoài v.. v về chùa, các cây đều sống tươi tốt, mọi việc đều thuận lợi, không có việc gì xảy ra. Cho nên, lớp học như vậy mà ai đó cản trở thì đó là đại tội. Chúng sanh nơi đó nghe được thì đều sợ hãi, họ hiểu rằng chúng ta làm như vậy không phải để tư lợi mà là để phục vụ các con./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!